

บทที่ 3

ข้อความของชาวประเสริฐ

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารภ

- เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- ให้คำจำกัดความของ “ชาวประเสริฐแห่งราชอาณาจักร”
- สรุปข้อความพื้นฐานของชาวประเสริฐ
- อธิบายว่าเหตุใดชาวประเสริฐจึงมีอำนาจ

ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจสำคัญ

“เรื่องซึ่งข้าพเจ้ารับไว้ นั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลาย เป็นเรื่องสำคัญที่สุด คือว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพราะบาปของเราทั้งหลายตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ และทรงถูกฝังไว้แล้ววันที่สามพระองค์ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาใหม่ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น” 1 โครินธ์ 15:3-4

คำนำ

พระเจ้าทรงมีแผนการพิเศษที่จะนำชาวประเสริฐไปสู่ชาวโลกทั้งมวล พระเยซูทรงเปิดเผยแผนการนี้เมื่อพระองค์บอกสาวกว่า

“แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่านและท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” กิจการ 1:8

ข้อพระคัมภีร์นี้เปิดเผยแผนการหลายประการของพระเจ้าซึ่งเกี่ยวกับการประกาศพระกิตติคุณคือ

- พระเยซูคริสต์ทรงเป็นสาระ(เนื้อหา) ของข้อความข่าวประเสริฐ
- สาวกเป็นผู้ส่งข่าวประเสริฐซึ่งกระทำได้โดยพลังอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
- ชาวโลกทั้งมวลคือ ผู้รับข่าวประเสริฐ

ในบทนี้ คุณจะเรียนเกี่ยวกับ สาระสำคัญของข่าวประเสริฐ ในบทที่ 4 คุณจะเรียนเกี่ยวกับผู้ส่งข่าวประเสริฐ ซึ่งเป็นผู้เชื่อที่ได้รับกำลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ บทที่ 5 อธิบายว่า ผู้ส่งข่าวจะสื่อสารข่าวประเสริฐได้อย่างไร? และบทที่ 6 จะกล่าวถึงคนที่จะเป็นผู้รับข้อความของข่าวประเสริฐ

พระเยซูตรัสว่า “ข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าจะได้ประกาศไปทั่วโลกให้เป็นคำพยานแก่บรรดาประชาชาติ แล้วที่สุดปลายจะมาถึง” มัทธิว 24:14

ข้อความของการประกาศพระกิตติคุณก็คือ ข่าวประเสริฐของราชอาณาจักร คำว่า “ข่าวประเสริฐ” หมายถึง “ข่าวดี” นั่นเอง เมื่อเรากล่าวถึง ข่าวประเสริฐในแง่ของพระคัมภีร์ หมายถึง ข่าวดีของอาณาจักรของพระเจ้าและความรอดโดยทางพระเยซูคริสต์

ในโรม 1:1 เรียกข่าวประเสริฐว่า “ข่าวประเสริฐของพระเจ้า ในโรม 2:16 เรียกว่า “ข่าวประเสริฐของเปาโล” ในโรม 1:16 เป็น “ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์” ไม่มีข้อขัดแย้งในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ เพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้เริ่มต้นข่าวประเสริฐ พระคริสต์ทรงเป็นหัวข้อและมนุษย์เป็นผู้รับข่าวประเสริฐ

สาระพื้นฐานของข่าวประเสริฐ

ใน 1 โครินธ์ 15:1-4 เปาโลกล่าวถึงสาระพื้นฐานของข่าวประเสริฐว่า

“ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอให้ท่านคำนึงถึงข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าเคยประกาศแก่ท่านทั้งหลายซึ่งท่านได้ยอมรับไว้ อันเป็นฐานซึ่งท่านทั้งหลายตั้งมั่นอยู่ และซึ่งจะทำให้ท่านรอด ถ้าท่านยังยึดตามหลักคำสอนที่ข้าพเจ้าได้ประกาศนั้น เว้นเสียแต่ท่านได้เชื่อเฉยๆ

เรื่องที่ข้าพเจ้ารับไว้ นั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลาย เป็นเรื่องสำคัญที่สุด คือว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์ เพราะบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ ทรงถูกฝังไว้แล้ววันที่สาม พระองค์ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาใหม่ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น” 1 โครินธ์ 15:1-4

ข้อความพื้นฐานของข่าวประเสริฐก็คือ พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อบาปของเราตามที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ พระองค์ถูกฝังและทรงเป็นขึ้นมาใหม่ตามพระคัมภีร์

ถ้าจะพูดให้แคบลงอีก ข่าวประเสริฐอาจสรุปได้ในข้อความของยอห์น 3:16

“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” ยอห์น 3:16

ในแง่มุมที่กว้างออกไป ก็รวมถึงทุกสิ่งทีพระเยซูทรงสอนสาวกของพระองค์

“พระเยซูจึงเสด็จเข้ามาใกล้แล้วตรัสกับเขาว่า “อุทยานภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว...”

สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเจ้าไว้ นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค” มัทธิว 28:18, 20

เราต้องบอกคนเรื่องของราชอาณาจักร ทำทนายเขาให้เข้ามาและฝึกหัดเขาให้รู้จักการมีชีวิตอยู่ในฐานะพลเมืองของอาณาจักรของพระเจ้า

ข่าวประเสริฐที่เราประกาศนั้นไม่ใช่ข่าวที่จะทำการเปลี่ยนแปลงสังคม แต่ข่าวประเสริฐของพระเจ้านั้นก็เพื่อไถ่คนบาป ข้อความของราชอาณาจักรจะต้องรวมถึงการเรียกร้องให้กลับใจจากความบาป

“ครั้งยอห์นถูกอภัยแล้ว พระเยซูได้เสด็จมายังแคว้นกาลิลี ทรงเทศนาประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า และตรัสว่า เวลากำหนดมาถึงแล้วและแผ่นดินของพระเจาก็มาใกล้แล้ว จงกลับใจเสียใหม่ และเชื่อข่าวประเสริฐเถิด” มาระโก 1:14-15

“ตั้งแต่นั้นมาพระเยซูได้ทรงตั้งต้นประกาศว่าจงกลับใจเสียใหม่เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว” มัทธิว 4:17

ข้อความที่เป็นสากล (ไม่ใช่ของชาติใดชาติหนึ่ง)

คำที่สำคัญที่สุดในข่าวประเสริฐก็คือ คำว่า “ผู้ใดก็ตาม(ทุกคน)”ซึ่งพระเยซูทรงใช้ในยอห์น 3:16 เปาโลใช้ในโรม 10:13 และยอห์นใช้ในวิวรณ์ 22:17 ข่าวประเสริฐนั้นมีสำหรับทุกคนทุกเผ่าพันธุ์ ทุกวัฒนธรรม ทุกเผ่าและทุกชาติ เป็นข้อความสากลด้วยเหตุผล 4 ประการคือ

1. บาปเป็นสิ่งสากล : โรม 3:23 ทุกคนเป็นคนบาป

2. การเสนอความรอดให้เป็นสิ่งสากล: 1 ทิโมธี 2:4 เสนอให้ทุกคน
3. คำสั่งให้กลับใจเป็นสิ่งสากล: กิจการ 17:30 สั่งทุกคน
4. การเชื่อเชิญให้เชื่อเป็นสิ่งสากล: โรม 10:9-11 เชิญทุกคน

ฤทธิ์อำนาจของข่าวประเสริฐ

มีฤทธิ์อำนาจมากในข้อความแห่งข่าวประเสริฐ เปาโลกล่าวว่

“เพราะว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พวกยิวก่อน แล้วพวกต่างชาติด้วย

เพราะว่าในข่าวประเสริฐนั้นความชอบธรรมของพระเจ้าก็ได้สำแดงออกโดยเริ่มต้นก็ความเชื่อสุดท้ายก็ความเชื่อ ตามที่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ

เพราะว่าพระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธของพระองค์จากสวรรค์ต่อความหมิ่นประมาทพระองค์ และความชั่วร้ายทั้งหมดของมนุษย์ที่เอาความชั่วร้ายนั้นบีบคั้นความจริง

เหตุว่าเท่าที่จะรู้จักพระเจ้าได้ก็แจ้งอยู่กับใจเขาทั้งหลาย เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงโปรดสำแดงแก่เขาแล้ว” โรม 1:16-19

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เปิดเผยให้เห็นว่าเหตุใดข่าวประเสริฐจึงมีฤทธิ์อำนาจ

- เพราะเป็นการเปิดเผยให้รู้ถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์
- เพราะนำความรอดมาสู่ทุกคน ไม่เกี่ยวกับเผ่าพันธุ์ สีผิวหรือลัทธิความเชื่อ
- เพราะเปิดเผยให้เห็นการพิพากษาและพระพิโรธของพระเจ้าต่อความบาป
- เพราะเปิดเผยให้เห็นความชอบธรรมของพระเจ้า
- เพราะแสดงให้เห็นว่าจะได้รับความชอบธรรมได้อย่างไรโดยความเชื่อ (ได้รับการอภัยถูกนำกลับมา เข้ามาสู่ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า)
- เพราะว่าเป็นพื้นฐานของความเชื่อซึ่งเรามีชีวิตอยู่

การสำแดงของฤทธิ์อำนาจ

ข่าวประเสริฐจะต้องถูกประกาศและสอน แต่ต้องรวมถึงการสำแดงของอาณาจักรของพระเจ้าในภาคปฏิบัติ พระเยซูบอกสาวกว่

“จงไปพลางประกาศพลางว่า แผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว จงรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย คนตายแล้วให้ฟื้น คนโรคเรื้อนให้หายสะอาด และจงขับผีให้ออก ท่านทั้งหลายได้รับเปล่า ๆ จงให้เปล่า ๆ” มัทธิ

10:7-8

ข้อความของราชาอาณาจักรไม่ได้เป็นเพียงคำพูดเท่านั้น แต่จะต้องมีการสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าควบคู่ไปกับการเสนาอด้วยคำพูด ซึ่งเห็นได้ชัดในสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำเป็นตัวอย่าง

“พระเยซูจึงเสด็จดำเนินไปตามนครและหมู่บ้านโดยรอบ ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของเขา ประกาศข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้า ทรงรักษาโรคและความป่วยไข้ทุกอย่างของพลเมืองให้หาย”

มัทธิว 9:35

“แต่เมื่อประชาชนรู้แล้ว จึงตามพระองค์ไป พระองค์ทรงต้อนรับเขา ตรัสสั่งสอนเขาถึงแผ่นดินของพระเจ้าและทุกคนที่ต้องการให้หายโรคพระองค์ก็ทรงรักษาให้” ลูกา 9:11

การสำแดงฤทธิ์อำนาจเช่น การอัศจรรย์และการรักษาโรคก็คือ อาณาจักรของพระเจ้าในภาคปฏิบัติ ซึ่งจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของข้อความของการประกาศข่าวประเสริฐ เปาโลกล่าวว่

“เพราะว่าแผ่นดินของเจ้ามิใช่เรื่องของคำพูดแต่เป็นเรื่องฤทธิ์เดช” 1 โครินธ์ 4:20

ชื่อ.....

บททดสอบตนเอง บทที่ 3

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

.....
.....
.....

2. จงให้คำจำกัดความของคำว่า “ ชาวประเสริฐแห่งราชอาณาจักร ”

.....
.....
.....

3. สาระพื้นฐานชาวประเสริฐคืออะไร

.....
.....
.....

4. จงบอกถึง 4 ประการซึ่งทำให้ชาวประเสริฐเป็นสิ่งสากล

.....
.....
.....

5. จงอธิบายว่าเหตุใดชาวประเสริฐจึงมีฤทธิ์อำนาจ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

คำตอบบททดสอบ บทที่ 3

1. “เรื่องซึ่งข้าพเจ้ารับไว้ นั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลาย เป็นเรื่องสำคัญที่สุด คือว่า พระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์ เพราะบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ ทรงถูกฝังไว้แล้ววันที่สามพระองค์ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาใหม่ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น (1 โครินธ์ 15:3-4)
 2. คำว่า “ชาวประเสริฐ” หมายถึง “ชาวดี” นั่นเอง เมื่อเรากล่าวถึงชาวประเสริฐในแง่ของพระคัมภีร์ ก็หมายถึง ชาวดีแห่งอาณาจักรของพระเจ้าและความรอดโดยทางพระเยซูคริสต์ (หน้า 29)
 3. สาระพื้นฐานของชาวประเสริฐคือ พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพราะบาปของเราตามพระคัมภีร์ พระองค์ถูกฝังไว้และทรงเป็นขึ้นมาอีกตามพระคัมภีร์ ในแง่มุมที่แคบลงมา ชาวประเสริฐอาจสรุปได้ในข้อความของยอห์น 3:16 ในความหมายกว้างๆ ก็รวมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเยซูทรงสอนสาวกของพระองค์ (หน้า 25-26)
 4. ดูหน้า 26
 1. ความบาปเป็นสิ่งสากล: โรม 3:23
 2. การเสนอความรอดให้เป็นสิ่งสากล: 1 ทิโมธี 2:4
 3. คำสั่งให้กลับใจเป็นสิ่งสากล: กิจการ 17:30
 4. การเชิญชวนให้เชื่อเป็นสิ่งสากล: โรม 10:9-11
 5. ชาวประเสริฐมีฤทธิ์อำนาจเพราะว่า
 - เป็นการเปิดเผยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าต่อมนุษย์
 - นำความรอดมาสู่มนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะเป็แผ่พันธ์ สีผิวหรือลัทธิความเชื่อใดๆ
 - เปิดเผยให้มนุษย์รู้เกี่ยวกับพระเจ้า
 - เปิดเผยให้รู้ถึงการพิพากษาและพระพิโรธของพระเจ้าต่อความบาป
 - เปิดเผยความชอบธรรมของพระเจ้า
 - แสดงให้เห็นว่าจะได้รับความชอบธรรมโดยความเชื่อได้อย่างไร (ได้รับการอภัย ถูกนำมาสู่ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า)
 - เป็นพื้นฐานของความเชื่อซึ่งเรามีชีวิตอยู่
- ดูหน้า 26

เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป

1. เพื่อศึกษาต่อไปเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าให้เรียนรู้หลักสูตรของฮาร์เวสไทมชื่อว่า “อาณาจักรของพระเจ้า”

2. อ่าน 2 พงศกษัตริย์ 4:29-37 เป็นเรื่องของเอลีซาทำให้เด็กที่ตายแล้วฟื้นขึ้นมา อ่านดูภูมิหลังของเรื่องนี้ใน 2 พงศกษัตริย์ 4:8-17 เด็กคนนี้เกิดมาอย่างอัศจรรย์ เป็นคำตอบคำอธิษฐานของเอลีซาและคำขอของหญิงแห่งชูเนมซึ่งได้แสดงความเมตตาต่อผู้เผยพระวจนะ

การตายของเด็กถูกบันทึกไว้ในข้อ 18-20 ไม่ได้บอกเหตุของการตายไว้ แต่อาจเป็นความเจ็บป่วยเฉียบพลันเพราะเด็กร้องเรื่องหัวของเขา

เรื่องนี้เป็นตัวอย่างธรรมชาติของความจริงฝ่ายวิญญาณซึ่งนำมาใช้กับการประกาศข่าวประเสริฐได้

การประกาศข่าวประเสริฐก็เหมือนกับการ “ทำให้คนตายฟื้นขึ้นมา” เพราะว่าคุณได้ช่วยให้คนหลุดพ้นจากจุดหมายปลายทางนิรันดร์ในความตายฝ่ายวิญญาณ พระคัมภีร์กล่าวว่า “วิญญาณที่ทำบาปจะต้องตาย และค่าจ้างของความบาปก็คือความตายและคนบาปนั้น “ตายแล้ว” ในการละเมิดและการบาป”

เราอาจนำเรื่องนี้ใน 2 พงศกษัตริย์ 4 มาใช้ในฝ่ายวิญญาณ การที่จะทำให้คนตายฟื้นนั้น มีดังนี้

1. คุณต้องมีความเชื่อ

ก. (ข้อ20-21) มารดาของเด็กไม่เพียงพอบแต่ยอมรับการตายของเด็ก ปกติเธอก็ต้องร้องไห้เรียกคนร้องไห้อาชีฟมา และเตรียมร่างของศพ

ข. แทนที่จะทำดังนี้ เธอวางเด็กบนเตียงของเอลีซา ปิดประตูและไปพบผู้เผยพระวจนะ

การที่จะเข้าใจเรื่องนี้คุณต้องอ่านดูใน 1 พงศกษัตริย์ 17:17-24 เมื่อเอลีซาทำให้เด็กฟื้นจากความตาย เขาถูกนำเข้าไปในห้อง โดยการนำเด็กเข้ามาในห้องของผู้เผยพระวจนะก็เป็นกริยาแห่งความเชื่อซึ่งทำให้เธอระลึกถึงการอัศจรรย์ที่เอลีซากระทำ เธอไม่ได้รอให้ผู้เผยพระวจนะนำเด็กเข้าไป เธอนำเด็กเข้าไปเองโดยหวังที่จะมีการอัศจรรย์อีก

ค. พระเจ้าทรงทำให้คนตายฟื้นขึ้นมาตั้งแต่แรกนำคนที่ยังไม่รอดมาสู่การอัศจรรย์

ง. (ข้อ22-23) สังเกตความเชื่อของเธอเมื่อเธอตอบคำถามสามีของเธอว่า “เขาหายดีแล้ว”

2. คุณต้องริบเร่ง

สังเกตในข้อ 22 ที่หญิงนั้นพูดว่า “ฉันจะได้ริบไป” คุณต้องริบเร่งทำการให้คนฟื้นจากความตาย เพราะว่าวิญญาณเหล่านั้นกำลังตายในความบาป

3. คุณต้องทำลายกำแพงประเพณี

ก. (ข้อ 23) สามียของเธอถามว่า “เธอจะไปทำไม” ไม่ใช่ประเพณีที่จะไปหาผู้เผยพระวจนะในเวลา นี้ เพราะไม่ใช่วันขึ้นค่ำหรือวันสะบาโต

ข. คุณต้องทำลายประเพณีด้วยการประกาศข่าวประเสริฐ โดยการสำแดงฤทธิ์อำนาจ อาจมีคนบอกคุณว่า “เราไม่ทำสิ่งเหล่านี้”

4. คุณต้องมีความสงสารเห็นใจ

ก. (ข้อ 25-27) เกหะซี ผู้ไม่มีความสงสารเห็นอกเห็นใจจะไม่ทำให้คนตายฟื้นขึ้นได้ เมื่อหญิงนั้นแสวงหาการคืนชีวิต เขาไม่ได้แสดงความเห็นใจและส่งเธอกลับไป

ข. ผู้เผยพระวจนะมีความห่วงใย เขาถามว่า “นางสบายดีหรือ สามีสบายดีหรือ เด็กสบายดีหรือ”

ค. มีคนมากมายที่ตะเกียกตะกายเข้ามาหาเรา เขาเดือดร้อนและคอยให้เราช่วย แต่เราโยนเขาออกไป เราส่งเขาออกไปหาผู้ให้คำปรึกษาทางโลก ยาเสพติดหรือศูนย์ฟื้นฟูสภาพจิตใจ

5. คุณต้องไปยังที่ๆ เขาอยู่

ก. (ข้อ 29-31) เพื่อที่จะช่วยคนที่ตายแล้วในความบาป คุณต้องไปหาเขาที่ที่เขาอยู่ เช่นเดียวกับที่เอลีซาไปหาเด็กน้อย

ข. เราไม่อาจส่งคนที่ไม่มีความเชื่อ (เช่น เกหะซี) หรือตัวแทน (เช่นที่เอลีซาให้เกหะซีใช้ไม้เท้า)

การที่จะทำให้เราฟื้นจากความตายแห่งบาป พระเยซูก็ได้เสด็จเข้ามาในโลก พระองค์เสด็จมาที่ที่เราอยู่

ค. มารดาของเด็กไม่ต้องการตัวแทน ชายและหญิงที่กำลังจะตาย ไม่อาจได้รับสิ่งใด นอกจากฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ซึ่งสามารถนำลมหายใจมาสู่วิญญาณที่ตายแล้วเพื่อให้เขามีชีวิตใหม่

ง. เมื่อหญิงนั้นบอกถึงความต้องการของเธอ เอลีซาส่งเกหะซีไปหาเด็กคนนั้น แต่คนตายก็ไม่ฟื้นโดยเกหะซี แม้ว่าจะถือไม้เท้าของพระเจ้า เกหะซีไปก่อนหน้าเอลีซาและหญิงชู้เนมและวางไม้เท้าบนตัวเด็ก แต่ไม่มีการตอบสนองจากเด็ก

จ. ถ้าคุณต้องทำให้คนตายฟื้น คุณต้องทำตามตัวอย่างของนายของเรา จงอ่าน 1 พงศกษัตริย์ 17:17-24 เอลีซาเป็นผู้เป็นนายของเอลีซาได้วางแบบอย่างไว้เพื่อให้เด็กฟื้นจากความตาย ถ้าเอลีซาจะทำตามแบบอย่างนี้ตั้งแต่แรก เขาก็จะไม่ส่งเกหะซีพร้อมด้วยไม้เท้าไปทำงานนี้

ฉ. เอลีซาคิดว่าฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าอาจทำได้โดยที่เขาไม่ต้องใช้ความพยายามส่วนตัวและไปอยู่ที่นั่นด้วย เราเองก็นำความจริงของหลักข้อเชื่อและการปฏิบัติมาใช้วางลงไปบนคนที่ตายฝ่ายวิญญาณ แต่เราไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมเป็นส่วนตัว เราพยายามใช้หลายวิธีโดยไม่เอาตัวเราเข้าไปมีส่วนร่วม แต่ก็ไม่ได้เกิดผลต่อวิญญาณที่หลงหายมากไปกว่าไม้เท้าของเอลีซา

ข. “ตัวอักษรแห่งกฎบัญญัติ” โดยปราศจาก “พระวิญญาณ” จะไม่ทำให้คนตายฟื้นขึ้นได้ ชีวิตจะไม่ไหลออกมา ตราบเท่าที่ผู้นำได้วางมือและไม่ทำที่เฉยชา ขาดความรู้สึกเห็นใจ ลงบนชายและหญิงที่ตายแล้ว

6. คุณต้องรู้สึกถึงความร้ายแรง (ความเป็นความตาย) ของสภาพการ

ก. (ข้อ 31) เกหะซีไม่เชื่อว่าเด็กน้อยตายแล้ว เขามารายงานเอลีชาว่า “เด็กนั้นยังไม่ตื่น” แต่เด็กไม่ได้นอนหลับ เขาตายแล้ว เกหะซีไม่แน่ใจนักแต่เขาพูดราวกับว่าเด็กนั้นนอนหลับเท่านั้น

ข. (ข้อ 32) เอลีชารู้ว่าเด็กคนนี้ตายแล้ว

ค. คนไม่เชื่อที่หลงหายในความบาปไม่ได้เพียงแค่ “นอนหลับ” มันเป็นสภาพการที่ร้ายแรงเป็นความตายฝ่ายวิญญาณและเขาจะไม่มีวันฟื้นขึ้นได้นอกจากเรารู้สำนึกในข้อนี้

7. คุณต้องไม่ทอดยถยเนื่องจากความล้มเหลว

(ข้อ 31... “เด็กนั้นยังไม่ตื่น”) ความพยายามครั้งแรกที่จะทำให้เด็กที่ตายแล้วฟื้นขึ้นล้มเหลว เมื่อคุณพยายามครั้งหนึ่งแล้วล้มเหลว อย่าเลิกเสีย อย่านำเอาความล้มเหลวเข้ามาใช้กับความคิดว่า คุณไม่ได้ถูกเรียกให้ทำงานนี้ บทเรียนจากความล้มเหลวไม่ใช่การถอนตัวออกจากงาน แต่ให้เปลี่ยนแปลงวิธีการ คุณต้องทำตามวิธีของเจ้านายของเรา

8. คุณต้องทำให้คนฟื้นขึ้นมาในห้องชั้นใน

(ข้อ 33) คุณต้องเข้าไปใน “ห้องชั้นใน” แห่งการอธิษฐาน ปิดประตูและอธิษฐาน เพื่อมนุษย์ชาติที่กำลังอยู่ในความตาย

9. คุณต้องประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจ

ก. ขณะที่เขาเข้าไปในห้องชั้นใน เอลีชารู้ถึงแหล่งของฤทธิ์อำนาจของเขา

ในบางขณะก่อนเหตุการณ์นี้ เสื้อคลุมของเอลีซาห้ได้ตกลงบนเอลีซา เขาจึงรู้แหล่งของฤทธิ์อำนาจซึ่งได้ทดลองและพิสูจน์แล้ว

ข. โดยตัวคุณเอง คุณไม่อาจที่จะทำให้จิตใจที่ตายแล้วของชายและหญิงคืนสู่ชีวิตได้ พระเจ้าทรงเป็นแหล่งของฤทธิ์อำนาจของคุณ เสื้อคลุมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าได้ตกลงมาคุณโดยการบังเกิดขึ้นในฤทธิ์อำนาจนั้น

10. คุณต้องรู้ถึงวัตถุประสงค์

จุดประสงค์ของคุณไม่ใช่เพื่อทำความสะอาดร่างกายที่ตายแล้ว รักษาไม่ให้เน่าเปื่อยด้วยเครื่องเทศหรือปกปิดด้วยผ้าลินินอย่างดี สิ่งเหล่านี้เป็นการปรับปรุงให้ดีขึ้น แต่คุณก็ยังคงได้แต่ร่างกายที่ตายแล้ว

จุดประสงค์ของคุณไม่ใช่เพื่อสอนศีลธรรมจรรยา การปรับปรุงตนเอง ปกปิดความบาป หรือเปลี่ยนแปลงสังคม จุดประสงค์ของคุณก็คือ ชีวิตใหม่ฝ่ายวิญญาณ

11. ตัวคุณเองต้องมีชีวิตอยู่ (ฝ่ายวิญญาณ)

ก. (ข้อ 34-35) หลังจากอธิษฐานแล้ว เอลีชาก็โค้งตัวลงเหนือศพและเอาปากของเขาประกบปากของเด็กที่ตายแล้ว เขาเอานัยตาประกบนัยตาเด็ก เขามือประกบมือเด็ก ร่างกายที่อบอุ่นของคนของพระเจ้าปกคลุมร่างที่เย็นชืดของเด็กนั้น

ข. ถ้าคุณต้องทำให้คนฟื้นจากความตาย คุณต้องเข้ามาสัมผัสกับความตาย เมื่อพระเยซูทำให้เราฟื้นจากความตาย พระองค์เองได้ทรงสิ้นพระชนม์ ถ้าคุณจะทำให้คนฟื้นขึ้น คุณต้องประสบกับความหนาวเย็นและความน่ากลัวของความตายนั้น

ค. การที่จะออกไปพบชายและหญิงที่กำลังตายนั้นเป็น“ประสบการณ์ของการก้าวออกไป” คุณต้องละทิ้งความสะดวกสบายของบ้านและความปลอดภัยอบอุ่นในหมู่เพื่อนฝูงคริสเตียนและสภาพแวดล้อมนั้น คุณต้อง “ออกไปนอกทางของคุณ”

ง. ขณะที่เขาปกคลุมร่างที่ตายแล้วด้วยร่างที่มีชีวิต ความอบอุ่นจากร่างกายของเขาก็เข้าไปสู่อุณหภูมิของร่างเด็ก ถ้าคุณเองเป็นคนตายแล้ว สิ่งนี้ก็จะไม่เกิดขึ้น การเอาศพหนึ่งไปประกบอีกศพหนึ่งนั้นก็สิ้นหวัง ไม่เป็นประโยชน์อะไรเลยที่จะเอาคนที่กำลังตายไปอยู่กับวิญญาณอื่นๆที่ตายอยู่

12. คุณต้องตั้งเป้าไม่ใช่สำหรับสิ่งอื่นใดที่นอกเหนือจากชีวิต

ก. ข้อ 34 บอกให้รู้ว่าเนื้อของเด็กเริ่มอุ่นขึ้น แต่เอลีชาไม่เพียงแต่ต้องการ “เครื่องหมายแสดงว่ามีชีวิต” เท่านั้น ไม่ใช่สิ่งอื่นๆที่เราต้องการ ไม่ใช่เพียงการใช้อารมณ์แต่เป็นการฟื้นฟูอย่างแท้จริงต่างหาก

ข. เอลีชาเดินกลับไปกลับมาและร้องเรียกหาพระเจ้า แล้วเขาก็ยึดตัวเองเหนือเด็กอีกครั้งหนึ่ง

ค. คราวนี้เด็กจาม 7 ครั้ง (คำว่า จาม ที่จริงหมายถึงหายใจอย่างเร็ว)

ง. เมื่อชายและหญิงที่ตายแล้ว”สุดหายใจ” เอาฤทธิ์อำนาจที่ทำให้สำนึกบาปและการฟื้นขึ้นใหม่ “ของลมแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พัดมาอย่างรุนแรงและรวดเร็ว” เขาก็จะมีประสบการณ์กับชีวิตใหม่ที่ไหลออกมาจากฤทธิ์อำนาจแห่งการฟื้นฟูจากความตายของพระเจ้า

จ. เอลีชาเรียกคนใช้และหญิงชู้เนม “จงอุ้มลูกของเขาขึ้นมาเถิด” ร่างกายที่ตายแล้วก็ได้กลับคืนสู่ชีวิต